DIEVA IZVĒLĒTĀ PIELŪGSMES VIETA 65-0220

(God's chosen place of worship)

Vēl brītiņu pastāvēsim kājās, noliekdami mūsu galvas lūgšanai. Un tagad, ar noliektām galvām un, es ceru, arī ar noliektām sirdīm, interesanti, cik daudz šeit klātesošie šovakar gribētu, lai viņus piemin lūgšanā par kādu īpašu vajadzību? Lūdzu, vienkārši paceliet savu roku un sakiet: "Dievs, dod man šovakar to, ko es meklēju." Lai Tas Kungs jūs svētī.

2 Mūsu Debesu Tēvs, mēs tagad pazemīgi tuvojamies šim lielajam žēlastības tronim, ar ticību mēs virzāmies uz turieni, kur Dievs un eņģeļi, un ķerubi, un viss debesu pulks ir sapulcējies kopā. Jo Viņš teica, ka pat zvirbulis nevar nokrist uz zemes bez Debesu Tēva ziņas. Cik daudz vairāk Viņam ir zināms tas, kas ir šeit, kad simtiem cilvēku ir noliekuši savas galvas un sauc uz Tevi ar īpašiem lūgumiem. Tēvs, paskaties šovakar lejup uz šo trūcīgo pasauli, jo mēs esam cilvēki ar vajadzību.

3 Un es lūdzu, Dievs, ka, tā kā mēs esam sapulcējušies šeit un izsakām Tev mūsu ticību dzīvajam Dievam, kurš atbild uz lūgšanu; mēs esam izgājuši no šīs cilvēku ar neapgraizītām sirdīm un ausīm pasaules, izgājuši, lai dzīvotu nošķirtu dzīvi, un dzīvotu, apliecinot mūsu ticību Tev. Šovakar mēs esam pacēluši savas rokas un sakām: "Mums ir vajadzība." Dārgais Dievs, atbildi uz katru viņu lūgumu.

4 Un vēl, Tēvs, mēs lūdzam, lai Tu šovakar apmeklē mūs Vārdā. Mēs nākam šurp, lai labotos, lai saprastu, lai mēs zinātu, kā tieši mums dzīvot šajā laikā; ko gaidīt, ko darīt. Jo mēs zinām, ka tuvojas Tā Kunga atnākšana saskaņā ar visām zīmēm, ko ir paredzējuši pravieši. Mēs tuvojamies tam laikam, Kungs, kad Tavi bērni saņems pilnīgu atbrīvošanu. Dievs, ļauj katram no mums būt tur, Tēvs. Lai tur netrūktu neviena. Tas ir mūsu atrašanās šeit mērķis, Kungs. Mēs mīlam Tevi, un mēs cenšamies sagatavoties tai stundai.

5 Runā uz mums, mēs atkal lūdzam, šajā vakarā. Un dziedini slimos. Visus slimos un sirgstošos, kas atrodas šajā ēkā, mēs lūdzam, lai Tu dziedini viņus, Kungs; un īpaši tos, kuriem ir garīgas vajadzības. Mēs lūdzam, lai Tu glāb katru pazudušo dvēseli. Piepildi katru ticīgo ar Svēto Garu. Un atjauno stiprumu un spēku Tavos ticīgajos bērnos. Dāvā šīs lietas, Tēvs. Mēs lūdzam daudz, jo Tu teici mums prasīt: "Prasiet pārpilnību, prasiet lielas lietas, daudzas lietas," lai mūsu prieks būtu pilnīgs. Un mēs lūdzam tās Jēzus Kristus Vārdā. Āmen.

Varat apsēsties.

6 Es noteikti uzskatu to par lielu privilēģiju šovakar atkal būt šeit uz šīs platformas, šeit, šajā vidusskolā, satikt šos brīnišķīgos cilvēkus, kuri ir sapulcējušies, lai klausītos Evaņģēliju. Es lūdzu, lai Dieva žēlastība palīdz man pateikt jums patiesību, cik nu es šo patiesību zinu. Viņš joprojām var aizvērt cilvēka muti tāpat, kā Viņš aizvēra lauvas muti. Un ja es kādreiz mēģinātu pateikt kaut ko, kas būtu nepareizs un pretējs Viņa gribai, mana patiesā lūgšana ir, lai Viņš aizvērtu manu muti, lai es to nepateiktu. Jo, patiešām, es gribu būt debesīs, un es tur vispār neiekļūtu...un, bez visa tā pārējā, es būtu viltus līderis, kāds, kas būtu izdarījis kaut ko melīgu. Ja es šādi daru, tad tas ir nezināšanas dēļ. Lai Tas Kungs jūs svētī.

7 Lūk, rīt no rīta, ja tāda būs Dieva griba, es plānoju runāt par tēmu "Laulība un šķiršanās". Un mēs ceram, ka jūs atnāksiet un paņemsiet līdzi savus zīmuļus un papīru. Mums nebūs vajadzīgs pārāk daudz laika, bet es vienkārši gribētu... Tāds bija manas atbraukšanas uz šejieni mērķis, pirmkārt, Indiānā, ka es apsolīju to jums. Un es centīšos rīt no rīta. Ja man tas neizdosies rīt no rīta, tad es izdarīšu to rīt vakarā. Bet es centīšos rīt no rīta, ja Tas Kungs gribēs, runāt par šo tēmu, tiem diviem domāšanas virzieniem. Un lai Dievs palīdz mums uzzināt, kas ir patiesība, vienkārši uzzināt, kas ir patiesība, lai mēs varētu staigāt patiesībā un gaismā. Mēs...

8 Ziniet, reiz man bija kāds vecs, melnādains draugs. Viņš teica man: "Brāli Billij," viņš teica, "es...es negribu tur, pie upes, nekādas problēmas." Viņš teica: "Es gribu, lai tā mana biļete ir man rokās. Un, kad atskanēs tā svilpe, es negribu tur nekādas problēmas. Es jau sen esmu prasījis Tam

Kungam, lai, ja kaut kas nav kārtībā, lai es nokārtoju to tieši tagad," teica, "jo tur būs tumšs un vētrains tajā rītā, kad tas kuģis dosies uz otru krastu." Teica: "Es negribu nekādus traucēkļus. Es gribu nokārtot to visu tagad." Tieši tāpēc mēs esam šeit, lai mēģinātu nokārtot visus tos traucēkļus, lai tajā stundā mēs varētu uzkāpt uz klāja.

9 Un tā, es šovakar nerunāšu pārāk ilgi, jo rīt mums ir divi dievkalpojumi. Un pēc tam es uzreiz došos prom, kaut kur vēl, uz citu...citiem dievkalpojumiem.

10 Bet tagad, Piektajā Mozus grāmatā. Es gribu izlasīt no 16. nodaļas pirmos trīs pantus, no Piektās Mozus grāmatas 16:1 līdz 3.

Ievēro ābība mēnesi, ka tu svini Pashā Tam Kungam, savam Dievam, jo ābība mēnesī (ceturtajā) *Tas Kungs, tavs Dievs, tevi naktī izveda no...no Ēģiptes.*

Tāpēc tev būs kaut Pashā kaujamo upuri Tam Kungam, savam Dievam, sīklopus un liellopus, tanī vietā, ko Tas Kungs ir izvēlējies, lai ieliktu tur Savu Vārdu.

11 Un tā, šovakar mana tēma ir: *Dieva izvēlētā pielūgsmes vieta.*

Ja ievērosiet, mēnesis A-b-a-d...tas nozīmē "aprīlis". Aprīlis ir mēnesis, kad viņi tika izvesti.

Un, lūk, kas ir dīvaini, ka mēs šovakar kā Dieva pielūdzēji šajā laikā, kurā mēs dzīvojam, ka mēs sastopamies ar tik daudz dažādiem cilvēku priekšstatiem. Un kamēr pastāv dažādi priekšstati par kādu lietu, būs dažādi jautājumi; ir jābūt vienai pareizai atbildei uz katru jautājumu, kas tiek uzdots.

Ja es uzdotu jautājumu: "Kas ir *tas*?"

"Nu," viņi sacīs, "tas ir rakstāmgalds."

"Kam tas ir domāts?" Saprotat?

12 Nu, kāds varētu pateikt: "Tas nav rakstāmgalds. Tas ir galds." Nu, tas ir galds, bet tomēr tas ir rakstāmgalds. Redziet, ir jābūt pareizai atbildei uz to.

Un, ja es uzdotu jautājumu par jebko, tad ir jābūt pareizai atbildei. Tur var būt kaut kas tam līdzīgs, bet ir jābūt pareizai, tiešai atbildei uz katru jautājumu. Lūk, tādējādi, uz katru jautājumu, kas uzrodas mūsu dzīvē, ir jābūt pareizai, precīzai atbildei.

13 Un tā, šodien mēs dzirdam...dzirdam, kā saka, daudzi cilvēki pasaulē šodien...

Būdams misionārs, es esmu veicis vairākus ceļojumus pāri jūrai un apkārt pasaulei, es esmu saskāries ar daudzām dažādām reliģijām, tādām kā budisms, musulmanisms, sikhi un džaini, un kādām nu vēl pasaules reliģijām. Un vēl šeit, mūsu pašu Savienotajās Valstīs, un citās ārvalstīs, es esmu ticies ar dažādām mūsu baznīcām, tādām kā mūsu konfesionālās baznīcas, sākot ar agrīnajiem Romas katoļiem un vēl līdz pat grieķu, un tā tālāk, un ar dažādiem rituāliem, un līdz pat...visiem konfesionālajiem periodiem ar vairāk nekā deviņsimt dažādām protestantu konfesijām.

Lūk, katra no tām, protams, var redzēt viņu priekšstatu, un es nevaru viņas vainot. Katra no tām apgalvo, ka viņas ir tā patiesība, ka viņām ir taisnība. Un cilvēkiem, kas pieder šīm draudzēm, būtu tam jātic, jo viņi ir uzticējuši savu..savu galamērķi, savu mūžīgo galamērķi tās draudzes mācībai. Bet tās tik ļoti atšķiras viena no otras, ka tas rada vairāk nekā deviņsimt dažādus jautājumus.

Tādējādi, tā kā ir vairāk nekā deviņsimt dažādu jautājumu, ir jābūt vienai pareizai atbildei. Un šovakar man gribētos mūsu labad, tā kā mēs cenšamies doties uz debesīm un satikt mūsu Kungu Jēzu, kuru mēs visi mīlam, man gribētos iedziļināties Rakstos, lai to noskaidrotu.

14 Un tā, ja tas ir Bībelisks jautājums, tad būtu jābūt Bībeliskai atbildei uz to. Tam nevajadzētu nākt no kādas cilvēku grupas, no kādas konkrētas kopienas vai no kāda pedagoga, vai no kādas konfesijas. Tam būtu jāatnāk taisni no Rakstiem, kur atrodas Dieva satikšanās vieta, pielūgsmes vieta. Un, protams, tā kā Viņš ir Dievs, tad kaut kur ir tikšanās vieta, kur Viņš satiekas.

15 Un tā, mēs šeit ieraugām, ka šeit Piektajā Mozus grāmatā, sākumā, Mozus citē Rakstus, tās lietas, ko viņš bija viņiem stāstījis, kā Viņš bija izvedis viņus no Ēģiptes ar varenu, stipru roku un

sākumā bija viņus nostiprinājis.

Viņi tika saukti par "Dieva tautu", pirms viņi izgāja no Ēģiptes, un pēc tam viņi tika nosaukti par "Dieva draudzi". Jo draudze ir sanāksme, tas ir, patiesībā, *draudze* nozīmē "izsauktie", tie, kas ir izsaukti. Un viņi izgāja no Ēģiptes, lai būtu draudze.

16 Lūk, Dievs pateica viņiem, kad viņi...pirms viņi izveidoja templi un ko nu viņi izdarīja: "Es izvēlēšos Savas pielūgsmes vietu, un tur Es ielikšu Savu Vārdu." Un tā ir vienīgā vieta, kur Dievs jebkad ar kādu satiksies – tā bija Viņa paša izvēle. Viņš izvēlējās Savu vietu, un tur, kur Viņš izvēlējās Savu vietu, tur Viņš ielika Savu Vārdu, to mums šeit saka 2. pants; ka Viņš ieliks Savu Vārdu tajā vietā, ko Viņš bija izvēlējies, lai cilvēki Viņu tur pielūgtu. Lūk, kas par lietu – mēs gribam uzzināt, kur atrodas tā vieta.

17 Ar vairāk nekā deviņi simti dažādiem priekšstatiem, nemaz neskaitot visas pagānu reliģijas un runājot tikai par kristiešu reliģiju. Un man ir līdzjūtība pret pagāniem, citādi es, protams, nedotos uz turieni un nerunātu ar viņiem. Bet viņi kļūdās. Kristietība ir vienīgā pareizā reliģija, tieši kristietība. Un es nesaku to tikai tāpēc, ka es esmu kristietis, bet tādēļ, ka ticu, ka tā ir patiesība. Tā ir vienīgā pareizā reliģija.

18 Es biju pie tā kapa, kur ik pēc četrām stundām tiek nomainīts baltais zirgs. Kur Muhameds, liels priesteris un...un līderis uzreiz pēc Kristus, tiek uzskatīts, ka viņš bija pravietis, un es nešaubos, ka viņš tāds bija, uzreiz pēc brāļiem Makabejiem. Bet kad viņi... Viņš nomira. Viņš apgalvoja, ka viņš atkal augšāmcelsies un iekaros visu pasauli. Un tā, aptuveni ik pēc četrām stundām viņi nomaina sargus, un viņi tur balto zirgu pie viņa kapa. Viņi to dara jau divus tūkstošus gadu, gaidot, ka viņš atkal augšāmcelsies un iekaros pasauli. Bet jūs redzat...

19 Un paskatieties uz Budu; Buda dzīvoja pirms daudziem gadsimtiem, apmēram pirms divdesmit trīs gadsimtiem, Japānas dievs. Un tādējādi viņš bija filozofs, kaut kas līdzīgs Konfūcijam un tā tālāk.

Bet visi šie...dibinātāji un tā tālāk, visi viņi nomira ar savu filozofiju un ir apglabāti, un ir kapā.

Bet kristietībā, ko dibināja Jēzus Kristus, tur ir tukšs kaps. Viņš bija vienīgais cilvēks, kas jebkad ir stāvējis uz zemes un dzīvojis, un teicis: "Man ir vara atdot Savu dzīvību un atkal to augšāmcelt." Un Viņš izdarīja to. Un Viņš ir dzīvs šodien.

Un mēs zinām, ka Viņš ir dzīvs, jo Viņš ir ar mums un pierāda Sevi ar fiziskām zīmēm un brīnumiem, kurus Viņš apsolīja darīt, lai to parādītu. Tiktāl, ka uguns stabs, kas veda Israēla bērnus cauri tuksnesim, tas ir ar mums šodien, tas ir pat nofotografēts; dara zīmes un brīnumus, ko Viņš apsolīja, ka Viņš darīs šajā laikā, redzot visus šos Vārdus, ko Viņš apsolīja, izpaustus šajās dienās. Tādējādi visa pārējā pagānu pasaule ir ārpusē. Tikai kristietība!

20 Un tā, tā kā ir vairāk nekā deviņi simti jautājumu par to, kur satiekas Dievs: "Viņš tiekas ar metodistiem, vai Viņš tiekas ar baptistiem, un Viņš tiekas *tur* un *šeit*, un *citur*." Un tā, tur ir jautājums, tāpēc ikvienam ir jāsameklē sava pestīšana ar bailēm un drebēšanu.

Taču šovakar es gribu mēģināt atrast un pierādīt Rakstos, kur ir tā pareizā vieta, kur Dievs tiekas un pielūdz kopā ar cilvēkiem. Un, ja tā ir tā īstā, tad tā ir vienīgā vieta, kur Viņš jebkad satiksies.

21 Un tā, mēs paņēmām šo tekstu no Piektās Mozus grāmatas [Grieķu valodā: Deuteronomium.-Tulk.] Tas ir grieķu vārds, kam ir salikta nozīme, tas ir, tas nozīmē "divi likumi". Grieķu vārds *Deuteronomium* nozīmē "divi dažādi likumi".

Un tieši tā tas ir Dievam, divi dažādi likumi. Un viens no tiem ir nāves likums, bet otrs ir dzīvības likums. Dievam ir divi likumi. Sekot Viņam un kalpot Viņam, un pielūgt Viņu ir dzīvība; noraidīt to ir nāve. Dievā ir divi likumi.

22 Un tā, viens no šiem likumiem tika darīts zināms pasaulei Sinaja kalnā. Dievs iedeva likumu Mozum un Israēlam. Ne jau tas, ka likums varēja viņiem palīdzēt, bet likums tikai norādīja viņiem,

ka viņi ir grēcinieki. Līdz tam laikam viņi nezināja, kas ir grēks, līdz viņi saņēma likumu. Nevar būt likuma bez soda. Likums nav likums bez soda. Tādējādi: "Likuma pārkāpšana ir grēks, un grēka alga ir nāve." Tādējādi, pirms Dievs iedeva viņiem likumu, viņiem netika pieskaitīts nekāds pārkāpums.

Ja nav likuma, kas saka, ka tu nedrīksti braukt ātrāk par divdesmit jūdzēm stundā, tad tu vari braukt ātrāk par divdesmit jūdzēm stundā. Bet, ja ir likums, kas saka, ka tu nedrīksti to darīt, tad tur ir likums un pēc tam sods.

23 Lūk, nāve, nāves likums, Sinaja kalnā tika doti baušļi, kas pateica cilvēkam, ka viņš ir grēcinieks. Un pārkāpjot Dieva likumu, viņš mira. Bet likumā nav nekādas glābšanas. Tas... Tas bija tikai policists, kas varēja ielikt tevi cietumā; tam nebija nekā, kas varētu tevi izvest no turienes ārā.

Bet tad Viņš iedeva citu likumu, tas bija uz Golgātas kalna, kur grēks tika pieskaitīts Jēzū Kristū, un tur tika samaksāts šis sods. Un nevis ar... Bez likuma, "bet caur žēlastību jūs esat glābti", caur Dieva žēlastību, caur Dieva iepriekšzināšanas iepriekšnolemšanu par tavu būtību.

24 Lūk, mēs redzam šos divus likumus, Piektā Mozus grāmata runā par diviem likumiem. Bija divi likumi. Viens bija nāves likums, bet otrs – dzīvības likums.

25 Tāpat cilvēkiem tika dotas divas derības. Mēs runāsim par tām rīt.

Viena no tām tika dota Ādamam ar nosacījumu: "Ja tu darīsi *to* un nedarīsi *šito*,", bet tas likums tika pārkāpts. Ādams, Ieva pārkāpa to Ēdenes dārzā.

Tad Dievs uztaisīja otro derību un iedeva to Ābrahāmam, un tas likums bija bez nosacījumiem. "Tas nav tas, ko tu esi izdarījis vai ko tu izdarīsi." Viņš teica: "Es jau esmu to izdarījis." Tā ir žēlastība. Tas ir tas dzīvības likums. Dievs izdarīja to Ābrahāmam un viņa dzimumam pēc viņa, tas ir, visam Ābrahāma dzimumam.

Kā ir teikts Bībelē: "Viss Israēls tiks izglābts," bet tas nenozīmē ebrejus. Kā teica Pāvils: "Tas Israēls, kas ir tāds iekšēji jeb Israēls ārēji..." "Ārēji", kā mēs vienvakar runājām, tie bija Īzaka bērni caur dzimumattiecībām. Bet Dieva likums bija caur Kristu, kurš bija Ābrahāma ķēnišķīgais dzimums, ka "viss Israēls ir glābts caur žēlastību". Tas ir, "visi, kas ir Kristū, ir glābti", visi, Dieva otrā derība. Bet visas šīs lietas vēstīja par Kristu.

26 Tagad paskatieties uz 2. pantu. 2. pants šeit Piektās Mozus grāmatas 16. nodaļā: "Pielūdziet tajā vietā, ko Es esmu izvēlējies." Lūk, jums ir jāpielūdz Dievs, Viņš teica: "Tajā vietā, ko Es esmu izvēlējies," nevis tajā, ko izvēlējās kāds cits, bet, "ko Es esmu izvēlējies."

Un tā, ja Dievs izvēlējās kādu vietu, tad mums pienākas noskaidrot, ko Viņš par to ir teicis. Un kur tā atrodas? Es gribu to atrast, jo, patiešām, es vēlos Viņu pielūgt.

Mēs visi šovakar esam šeit, lai pielūgtu Viņu. Šovakar mēs sēžam šeit kā metodisti, baptisti, katoļi, Jehovas liecinieki, kristīgā zinātne un pārējie, bet mēs visi kaut ko meklējam.

Mēs gribam zināt patiesību. Bībelē ir teikts: "Jūs atzīsiet patiesību, un patiesība darīs jūs brīvus."

Kāds, tu nevari zināt, ko tu dari...tu nevari zināt, kā to darīt, kamēr tu nezini, kā to darīt; tas ir, tu nezini, ko darīt, kamēr neuzzini, kā to darīt. Tev jāzina, ko tu dari un kā to darīt.

27 Tas parāda mums, ka Dievam ir kāda vieta, kur Viņš tiekas ar Saviem pielūdzējiem, viena konkrēta vieta. Un tikai tajā vietā Dievs tiekas ar Saviem pielūdzējiem.

28 Lūk, turklāt tajā vietā, ko Viņš ir izvēlējies Saviem pielūdzējiem, Viņš apgalvoja, ka Viņš ielika tur Savu Vārdu. Tagad izpētīsim un noskaidrosim viscaur Rakstos, kur atrodas šī vieta. Protams, ja Dievs teica, ka Viņš ieliks Savu Vārdu tajā vietā, ko Viņš bija izvēlējies, lai tiktos ar cilvēkiem un pielūgtu kopā ar viņiem...tas ir, viņi pielūgtu Viņu, tad tas ir kaut kur Bībelē, jo tas bija visiem periodiem.

29 Un lielais, nemainīgais Dievs nevar izmainīties. Cilvēks mainās. Bet tu vari uzticēt savu dzīvi jebkam, ko Dievs ir teicis jebkurā laikā, jo tā ir patiesība. Tā ir patiesība. Jo tā ir vienīgā lieta,

kam es varu uzticēties, tā ir Bībele. Jo cilvēka vārds cietīs neveiksmi, bet Dievs ir visaugstākais.

Šogad man būtu jāzina vairāk, nekā es zināju pagājušajā gadā. Arī jums tā būtu jābūt, katru dienu. Mēs esam ierobežoti, tāpēc mēs iegūstam zināšanas.

Bet Dievs ir bezgalīgs. Viņš ir bezgalīgs. Un, būdams bezgalīgs, Viņš nevar iegūt zināšanas. Pirmkārt, Viņš ir pilnīgs. Katram lēmumam ir jābūt pilnīgi pareizam.

30 Un tas, kādā veidā Dievs rīkojās vienreiz, Viņam vienmēr jārīkojas tāpat, vai arī Viņš rīkojās nepareizi, kad Viņš rīkojās pirmajā reizē. Ja cilvēks atnāk pie Dieva pēc glābšanas, balstoties uz kāda pamata, uz kura Viņš to pieņem, tad Viņam ir jāpieņem tas uz tā paša pamata katru reizi. Tā tas ir. Ja kāds cilvēks atnāk pie Dieva pēc Dievišķās dziedināšanas, un Dievs pieņem to uz noteikta pamata; kad atnāk nākamais cilvēks, Viņam ir jāpieņem viņš tādā pat veidā, vai arī Viņš rīkojās nepareizi, kad pieņēma pirmo cilvēku. Dievs ir uztaisījis pamatu, uz kura Viņš satiksies ar cilvēku. Viņš uztaisīja pamatu, ko Viņš darīs, kā Viņš to darīs, un tas notika caur upurētā jēra asinīm Ēdenes dārzā. Dievs nekad, ne reizi nav to izmainījis.

31 Viņš nolēma, kā Viņš izglābs cilvēku. Šodien mēs esam mēģinājuši cilvēku tajā ieaudzināt; mēs esam centušies viņus iemācīt tajā, centušies viņus izglītot, centušies konfesionalizēt, centušies darīt visas tās citas lietas; ievest viņus tur, ievest ar rokas spiedienu, ievest ar kristību, visos citos iespējamos veidos, ievest viņus iekšā ar vēstulēm. Bet tomēr tas paliek nemainīgs, Dievs sastopas ar cilvēku zem Jēra izlietajām Asinīm. Asinis bija Dieva ceļš sākumā, un Asinis ir Dieva ceļš šovakar. Ir labi izsūdzēt grēkus un visas tās lietas, bet gālbšana nāk tikai caur Asinīm. Asinis ir tas vienīgais ceļš, ko Dievs izvēlējās, lai izglābtu cilvēku, un Viņš nevar to izmainīt.

33 Ījabam bija tā pati lieta. Viņš zināja, ka ir taisns, jo viņš bija pienesis to upuri, ko Dievs bija no viņa pieprasījis.

33 Un tā, tagad izpētīsim, lai ieraudzītu, kāda ir šī vieta un tā vieta, kur Viņš ielika Savu Vārdu. Mēs noskaidrosim, kur Viņš ielika Savu Vārdu. Tad, ja mēs noskaidrosim, kāds ir Dieva Vārds un kur Viņš to ir ielicis, tad mums būs tā pielūgsmes vieta, tiklīdz mēs to atradīsim.

Visas šīs lietas, protams, tās vēstīja par lietām, kurām bija jānāk. Viss likums bija nākamo lietu ēna.

34 Tieši tāpat kā mēness ir saules ēna. Tas kalpo saules prombūtnes laikā, tieši tāpat kā draudzei ir jākalpo Dieva D-ē-l-a prombūtnes laikā. Dēla prombūtnes laikā šī vājākā gaisma, draudze, ticīgie kalpo Dievam un dod gaismu Dēla prombūtnes laikā. Bet, kad saule uzlec, jūs vairs neredzat mēnesi, jo tas ir aizgājis. Vairs nav vajadzīga viņa gaisma, jo viņš saņem gaismu otršķirīgi, no saules. Lūk, līdzīgi kā vīrs un sieva, saule un mēness, ir draudze un Kristus.

35 Un tā, mēs redzam, šīs lietas ir Kristus ēna. Katrs upuris, svētki un viss Vecajā Derībā vēstīja par Kristu; tieši tāpat kā ēna krīt uz grīdas. Lūk, kur mēs atradīsim pareizo pielūgsmes vietu – ir jāatgriežas atpakaļ šeit, Vecajā Derībā, kur tā tika dota, un jāpaskatās, kas bija šīs lietas.

36 Un tā, kad ēna krīt uz grīdas, tu vari pateikt, vai tas ir vīrietis, sieviete vai zvērs, lai kas tas nebūtu, jo tas met ēnu uz grīdas. Un kad šī ēna kļūst īsāka...šī ēna ir negatīvs, un nevar būt negatīva bez pozitīva. Tāpēc, kad pozitīvs tuvinās negatīvam, negatīvs tiek pārņemts pozitīvā. Tā ēna un...un pozitīvs sanāk kopā, un tieši tas tad padara to par pozitīvu.

Un ja "visas tās vecās lietas," saka Bībele, "Vecajā Derībā," bija nākamo lietu ēnas," tad tādējādi Kristus bija nākamo lietu ēna.

37 Tādējādi mēs varam ieraudzīt, pēc Vecās Derības līdzībām, kur Viņš izvēlējās ielikt Savu Vārdu un...šobrīd. Lūk, tā kā ēna ir...krīt uz grīdas, kā es teicu, tas ir negatīvs, tā ir līdzība, tāpēc mēs, kas pielūdzam, arī varam redzēt Vecās Derības ēnas, kas pārtop Jaunās pozitīvā.

38 Un tā, visi tie svētki, svētku dienas, visa telts, visi koki, viss, kas bija tajā teltī, viss simbolizēja Kristu. Visi upuri, visi likumi, tas viss simbolizēja Kristu. Mēs esam to izskatījuši atkal un atkal, šeit dievnamā.

Tātad caur to mēs redzam, ka jebkura ticības mācība, draudze un konfesija ir atstāta tālu

aizmugurē. Tās pat vispār nepiedalās šajās sacīkstēs. Katra ticības mācība, katra draudze, katra konfesija ir pilnībā atstāta ārpusē. Tām vispār tur nav vietas.

39 Nav nevienas līdzības Vecajā Derībā vai jebkur citur Bībelē par draudzi, izņemot Bābeles torņa piespiedu vienotību. Tā ir vienīgā lieta, kas parāda līdzībā to vienotību. Jo tas bija no Nimroda, ļauna cilvēka, kurš izgāja un piespieda visas mazās valstis sanākt vienā vietā, un tas lielais tornis. Tā, protams, bija reliģiska pielūgsme, bet nebija aplūkota Dieva Vārdā. Tāpēc tieši šeit jūs redzat konfesionālās reliģijas līdzību, Bābeles torni, Vecajā Derībā. Šī reliģija, protams, bija reliģija, bet ne Dieva Vārda reliģija.

40 Dievs nav izvēlējies ielikt Savu Vārdu nevienā konfesijā. Parādiet to Rakstos, ja tā nav taisnība. Es zinu, ka viņi apgalvo, ka Viņš to ir izdarījis, bet Viņš nav. Viņš nevar ielikt Savu Vārdu daudzās vietās, jo Viņš teica, ka Viņš ielika Savu Vārdu vienā vietā. Un tā viena vieta, ikviena no mūsu konfesijām grib pateikt, ka viņi ir tā vieta, bet tur ir pretruna.

Bet kur Viņš ielika Savu Vārdu?

41 Lūk, un Viņš...pirmkārt, kāds ir Viņa Vārds? Mums būs jānosauc...jānoskaidro, kāds ir Dieva Vārds, pirms mēs varam ieraudzīt, kas tas ir, ko Viņš liek tajā vietā.

Un tā, mēs redzam, ka Viņam bija daudz nosaukumu. Viņš tiek saukts... Viņš tika saukts par "Tēvu", kas ir nosaukums. Un Viņš tika saukts par "Dēlu", kas ir nosaukums. Viņš tika saukts par "Svēto Garu", kas ir nosaukums. Viņš tika saukts par "Šāronas rozi", kas ir nosaukums. "Ielejas lilija", nosaukums. "Rīta zvaigzne". "Jehova-jire, Jehova-rafa", septiņi dažādi salikti izpirkšanas vārdi, un visi tie bija nosaukumi. Neviens no tiem nebija vārds.

Bet Viņam ir Vārds.

42 Kad Viņš satika Mozu, Viņam vēl nebija Vārda, un Viņš pateica Mozum: "ES ESMU, KAS ES ESMU." Un kad mēs redzam Jēzu uz zemes, runājam Ebrejiem 6. nodaļā... Es lūdzu piedošanu, Jāņa evaņģēlija 6. nodaļā. Viņš teica: "ES ESMU, KAS ES ESMU."

Viņi teica: "Nu, Tu esi cilvēks, kas nav vecāks par piecdesmit gadiem, bet saki, ka Tu 'esi redzējis Ābrahāmu'?"

43 Viņš teica: "Pirms Ābrahāms bija, ES ESMU." Un "ES ESMU" bija Tas, degošais krūms, uguns stabs, kas bija degošajā krūmā toreiz Mozus laikos, tas "ES ESMU, KAS ES ESMU".

44 Un tagad mēs ieraugām, ka Jēzus arī teica: "Es atnācu Sava Tēva Vārdā, bet jūs Mani nepieņēmāt." Tādā gadījumā Tēva Vārdam ir jābūt Jēzus. Tā tas ir. Tēva Vārds ir Jēzus, jo Jēzus tā teica. "Es nesu Sava Tēva Vārdu. Es nāku Sava Tēva Vārdā, bet jūs Mani nepieņēmāt." Tātad Viņa Vārds bija Jēzus.

Un Gabriēls nosauca Viņu par Jēzu, pravieši nosauca Viņu par Jēzu, un Viņš pilnīgi noteikti bija Jēzus. Pat pirms Viņa dzimšanas svētais pravietis nosauca Viņa Vārdu *Imanuēls*, kas nozīmē "Dievs ar mums". Tad "Dievs tika izpausts miesā, lai aizvāktu prom pasaules grēku", un darot to, Viņam tika dots vārds Jēzus. Tātad, Jēzus ir tas Vārds.

Un tas Vārds tika ielikts Cilvēkā; nevis kādā draudzē, nevis kādā konfesijā, nevis kādā ticības mācībā, bet Cilvēkā! Viņš izvēlējās ielikt Savu Vārdu Jēzū Kristū. Lūk, mēs redzam, ka tad Viņš kļūst par Dieva pielūgsmes vietu, kur jūs Viņu pielūdzat.

45 Pat pirms Viņa dzimšanas Viņa Vārds tika nosaukts: Jēzus. Tas bija tik svarīgi, ka to Viņa mātei paziņoja eņģelis Gabriēls, ka Viņa Vārds būs "Jēzus, Dieva Dēls", un tas Viņš bija.

46 Tātad, te nu tas ir. Tas ir tas, tikai tas. Tā ir, jo tikai Viņš, Dieva izvēlētā pielūgsmes vieta... Dieva vieta, izvēle. Dievs izvēlējās, kur satikties ar cilvēku; tas nebija kādā draudzē, nebija kādā konfesijā, nevis kādā ticības mācībā, bet Kristū. Tā ir vienīgā vieta, kur Dievs satiksies ar cilvēku, un viņš varēs pielūgt Dievu, tā atrodas Kristū. Tā ir vienīgā vieta. Nav svarīgi, vai tu esi metodists vai baptists, katolis, protestants, lai kas tu nebūtu, ir tikai viena vieta, kur tu vari pareizi pielūgt Dievu – tā ir Kristū.

Romiešiem 8:1 ir teikts: "Tāpēc vairs nav nekādas pazudināšanas tiem, kas ir Kristū Jēzū,

kas nedzīvo pēc miesas, bet pēc Gara." Tas ir Evaņģēlijs.

47 Mēs varam nebūt vienisprātis par ticības mācībām. Mēs varam nebūt vienisprātis par cilvēku izveidotām teorijām. Ja tu ej uz metodistu baznīcu, tad tev ir jābūt metodistam; uz baptistu, baptistam; uz katoļu, katolim. Bet, tiklīdz tu esi kristīts Kristū un kļuvis par Viņa ķermeņa locekli, tur vairs nav nekādu atšķirību. Sadalošās starpsienas ir nojauktas, un tu esi brīvs, jo tu esi Kristū Jēzū. Un tu pielūdz Dievu Garā un patiesībā, kad tu esi Kristū Jēzū. Tas ir Dieva plāns tev – pielūgt Viņu Kristū Jēzū.

48 Un tā, neviena baznīcas konfesija nevar uz to pretendēt, neviena nevar uz to pretendēt. Kā jūs uzdrīkstaties izteikt šādus apgalvojumus? Darot kaut ko tādu, tas būtu antikrista gars, novirzot prom no Kristus; aizves prom no Viņa. Jūs nevarat tā darīt. Kristus ir vienīgā vieta, kur Dievs tiekas ar pielūdzējiem.

49 Šodien viņi saka... Man to ir stāstījuši cilvēki. Ne tik sen man piezvanīja kāds cilvēks, Bomontā, Teksasā. Viņš teica: "Branhama kungs, ja tavs vārds nav mūsu draudzes grāmatā, tu nevari tikt debesīs." Vai jūs ko tādu varētu iedomāties? Neticiet tamlīdzīgām lietām! Viņi domā, ka tev ir jāpieder pie tās konkrētās draudzes, vai arī tu netiksi debesīs. Tas ir nepareizi. Ticēt tam ir antikrists. Es teikšu šādi: ja tu tici šādam garam, tu esi pazudis. Tā ir droša pazīme, ka tu esi pazudis, jo tas nozīmē atņemt no tā, ko Dievs izdarīja. Dievs nekad nav licis Savu Vārdu nevienā draudzē. Viņš ielika to Savā Dēlā, Kristū Jēzū, kad Viņš un Viņa Dēls kļuva Viens. Tā ir tā īstenā pielūgsmes vieta. Nav ielikts neviens cits pamats, neviena cita klints.

Uz Kristus stāvu, stiprās klints,

Viss pamats cits ir plūstoša smilts.

Konfesijas sairs un kritīs, valstis izzudīs, bet Viņš paliks uz mūžīgiem laikiem. Nav nevienas citas vietas, ko cilvēks varētu atrast, lai pielūgtu Dievu, kur Dievs atbildēs viņam, nevienas citas vietas, izņemot Kristū Jēzū. Tā ir tā vienīgā vieta, vienīgā vieta, kuru Dievs izvēlējās, lai ieliktu tur Savu Vārdu, un vienīgā vieta, kur Viņš tiekas ar cilvēku, lai pielūgtu. Tu esi pazudis, ja tu tici kaut kam citam.

50 Ievērojiet, visi septiņi ebreju svētki tika svinēti vienā un tajā pašā vietā. Viņi nekad nesvinēja vienus svētkus *šeit* metodistiem, citus *šeit* baptistiem, citus *tur* prezbiteriāņiem, citus *šeit* katoļiem un citus protestantiem. Visi septiņi svētki tika svinēti vienā un tajā pašā vietā.

51 Tā šeit ir ļoti brīnišķīga līdzība. Mēs tikko izgājām cauri septiņiem draudzes periodiem, kas parādīja, ka Dievs notur Vārdā visus septiņus draudzes periodus, jo katrs draudzes periods atnesa daļu no Vārda, un katru reizi, kad viņi to atnesa, un viņi redzēja gaismu...

Gluži kā cilvēki, kuri pirmie atklāja, ka ir jākrista Jēzus Vārdā. Ko viņi izdarīja? Viņi izveidoja no tā konfesiju, un tieši tur tā nomira. Tad Dievs uzreiz izgāja un iegāja kādā citā. Viņš nepaliks nevienā no šīm ticības mācībām un dogmām. Viņam nav nekā kopīga ar to. Dievs nav saistīts ar nekādiem sagrozījumiem. Dieva Vārds ir svēts, neapgānīts. Kristus ir Dieva pielūgsmes vietas centrs. Viņš ir Dievs.

52 Visi septiņi svētki bija jānotur šajā vienā vietā. Tu nevarēji svinēt tos svētkus nevienā citā vietā. Bet tie septiņi, vieta... Tie septiņi gada svētki bija jānotur vienā vietā. Tādējādi septiņiem draudzes periodiem bija jānāk no vienas vienīgās vietas, un tā bija Kristus, kas runāja visos septiņos draudzes periodos. Pilnīgi pareizi. Līdzība par septiņiem draudzes periodiem, bet viņi izveidoja no tā konfesijas.

53 Tagad apskatīsim citu līdzību, kamēr mēs esam šeit, proti, pashā līdzību, kas stāstīja par Jēzu. Šeit mēs redzam asins upuri caur nāvi. Asins upuris bija tā vieta, kas vēstīja par Kristu. Vai kāda konfesija var asiņot? Vai jūs varat iedomāties kādu asiņojošu draudzi, kādu asiņojošu konfesiju? Protams, nē. Asinīm ir jāplūst no kādas dzīvības, un tā dzīvība... Šeit kļūst redzams Jēzus caur to jēru. Tas jērs simbolizēja Kristu un vēstīja par Kristu, jo Viņš bija "Dieva Jērs", ko stādīja

priekšā Jānis, “kas aiznes šīs pasaules grēku”. Mēs redzam, kā parādās Jēzus, šeit, 2. Mozus grāmatas 12. nodaļā.

54 Ievērojiet, tā bija tā vienīgā vieta, kur nāve nevarēja satriekt. Kad nāvei jau teju teju bija jāsatriec zeme, bija jābūt noteiktai vietai: visi, kas atradās ārpus tās, nomira. Tikai viena vieta! Lūk, tas nenozīmē, ka bija tikai viena māja, bet tur bija viena vieta – tur, kur bija nokauts jērs. Tur, kur bija jēra asinis, nāves eņģelis nevarēja satriekt, jo tā bija vienīgā vieta, kur Dievs bija ielicis Savu Vārdu. Un tas jērs bija nosaukts tur jau sākumā, jērs. Ievērojiet, tā bija tā vienīgā vieta, kur viņš nevarēja pieskarties.

55 Un tagad tas pats ir arī šodien. Ir tikai viena vieta, kur garīgā nāve nevar satriekt, tas ir Vārds. Nāve nevar satriekt Vārdu, jo tas ir Dieva dzīvais Vārds.

Bet, kad jūs ieliekat tajā ticības mācības, Vārds iziet ārā pie Sevis. Tas atdalīsies kā ūdens no eļļas. Jūs nevarat sajaukt tos kopā. Tādējādi, saprotiet, kad ticības mācība ienāk konfesijā, viņi visi seko tai ticības mācībai; bet Vārds apsīkst un dodas tālāk ar kādu citu un pieaug vairāk, uztver inerci, kad tas iet no taisnošanas, svēttapšanas, Svētā Gara kristības un tālāk uz graudu! Vai jūs redzat to taku, pa kuru gāja Dievs? Nesdams Savu Vārdu, visu laiku pa to pašu ceļu, jo Viņš ir Vārds.

Ievērojiet, tas nevar nomirt. Dzīvības Vārds nevar nomirt.

56 Ievērojiet, cik pilnīgi, lūk. Nāves eņģelim nebija aizliegts satriekt Ēģiptes lielos, intelektuālos cilvēkus. Viņam nebija aizliegts satriekt viņu svētās vietas, viņu varenās celtnes, viņu faraonus. Vai arī šīs zemes priesterus, eņģelim nebija aizliegts satriekt viņus. Viņš varēja satriekt jebkuru ēku, jebkuru vietu, jebkuru cilvēku, bet nevarēja skart to vietu, kur bija tas jērs.

Nāve nevar satriekt to vietu, kuru ir sagādājis Dievs, un tā atrodas tajā Jērā.

57 Ievērojiet, viņam pat nebija aizliegts satriekt Israēlu vai viņu ebreju priesterus un...vai jebkuru no viņu konfesijām. Visiem bija jāatrodas Dieva izvēlētajā, sagādātajā vietā, citādi satrieca nāve.

58 Draudze, lai kur jūs atrastos, lai kam jūs piederētu, tam manā skatījumā nav nekādas nozīmes. Bet ir viena lieta, kas jums ir jāzina: jums ir jābūt Kristū, vai arī jūs esat miruši. Jūs nevarat dzīvot ārpus Viņa. Ar jūsu draudzi varbūt viss ir kārtībā, kā ar ēku; ar jūsu sadraudzību varbūt viss ir kārtībā, kā cilvēkam. Bet, kad tu noraidi Jēzus Kristus ķermeni, Asinis, Vārdu, tu nomirsti tieši tajā brīdī, kad to izdari. Tā ir Dieva izvēlētā pielūgsmes vieta. Tieši tur atrodas Viņa Vārds, precīzi. Tieši tur Viņš izvēlējās ielikt Savu Vārdu; nevis draudzē, bet Dēlā, Jēzū Kristū.

59 Ievērojiet, drošība bija tikai Viņa izvēlētajā vietā, Viņa jērā un jēra vārdā.

60 Ievērojiet: tas bija “vīriešu dzimtas” jērs, viņš, nevis viņa. Nevis kāda draudze, viņa; bet Viņa Vārds, nevis viņas vārds. Viņš grasījās tikties ar cilvēkiem nevis viņas vārdā, bet Viņa Vārdā, Viņš, Jērs!

61 Nu, mēs sakām: “Tā draudze, lielā, varenā draudze, viņa izdarīja *to,* un viņa izdarīja *šito*. Viņa ir izgājusi cauri vētrām. Mēs esam pieauguši skaitā. Mēs esam skaitliski lieli. Mēs esam varena draudze. Viņa ir kaut kas īpašs.”

Bet Dievs vispār neteica neko par viņu. Viņš teica: “Viņš...” “Viņš” ir tā tikšanās vieta, tas jērs, nevis draudze. Nevis viņas vārds, bet Viņa Vārds. Viņas vārdu Viņš nekur neielika. Viņš ielika Savu Vārdu “Viņā”!

Tieši tāpēc “Viss, kas mums ir jādara, vārdos vai darbos, mums ir jādara tas Jēzus Kristus Vārdā”. Ja mēs lūdzamies, mums ir jālūdzas Jēzus Vārdā. Ja mēs prasām kādu lūgumu, mums ir jāprasa Jēzus Vārdā. Ja mēs ejam, mēs ejam Jēzus Vārdā. Ja mēs runājam, mēs runājam Jēzus Vārdā. Ja mēs kristām, mums ir jākristī Jēzus Kristus Vārdā. Jo: “Visu, ko mēs darām ar vārdiem vai darbiem, mēs darām to Jēzus Kristus Vārdā.”

62 Kāds puisis reiz pateica man, diskutējot par to, viņš teica: “Brāli Branham, mana sieva, es neesmu...” Viņš teica: “Viņas vārds ir *tāds un tāds*.” Viņš ir kalpotājs, varbūt viņš šobrīd sēž šeit. Un viņš teica: “Mana sieva,” teica, “viņai ir mans uzvārds.” Es vienkārši nosaukšu viņus par *Džonsiem*, jo tie nebija Džonsi. Viņš teica: “Lūk, viņai nav katru rītu, pamostoties, jāņem slota un jāsaka: ‘Tagad es slauku grīdu Džonsa vārdā, un es mazgāju traukus Džonsa vārdā, un es lāpu drēbes Džonsa vārdā’.” Viņš teica: “Es nedomāju, ka vispār ir jānosauc kāds vārds.”

Es teicu: “Es ticu, ka tas ir jādara.” Tā tas ir.

Un viņš teica: “Nu, kāpēc? Viņai tas nav jāsaka. Visu, ko viņa dara, viņa dara Džonsa vārdā, pirmkārt.”

63 Es teicu: “Bet nebija taču tā, ka tu gāji pa ielu un satiki viņu, un teici: 'Nāc, Džonsa.' Sākumā viņai bija jākļūst par 'Džonsu' caur ceremoniju, laulību ceremoniju. Ja viņa tā neizdarīja, tad tu dzīvo ārlaulībā. Un ja tu esi kristīts kādā citā veidā, bet ne Jēzus Kristus Vārdā, tad tā ir ārlaulības kristība, kas nav atrodama Bībelē.”

Tādējādi: “Visu, ko jūs darāt vārdos vai darbos, dariet to visu Jēzus Vārdā.” Pēc tam, ko tu dari... Bet vispirms tev ir jāieiet Viņa Vārdā.

64 Šodien šajā ēkā ir daudz brīnišķīgu sieviešu, labu, uzticīgu sieviešu; bet tur tikai viena Viljama Branhama kundze. Tikai viņa dosies ar mani uz mājām. Tikai viņa ir mana sieva.

65 Šajā pasaulē ir brīnišķīgi cilvēki, brīnišķīgas draudzes; bet ir tikai viena Jēzus Kristus kundze, un tieši viņa ir tā, pēc kuras Viņš nāks. Tieši tur atrodas Viņa Vārds. Tieši tur ir Viņa pielūgsme, iekš viņas un tikai iekš viņas. Tā ir taisnība. Ak, tieši tā. Mēs esam noskaidrojuši, ka tā ir taisnība.

66 Lūk, tieši tāpēc mēs: “Visu, ko mēs darām vārdos vai darbos, mēs darām to Jēzus Kristus Vārdā.”

“Nav neviens cits vārds zem debess dots glābšanai, kā vien Jēzus Kristus Vārds.” Apustuļu darbi, 2. nodaļa saka, ka: “Lai tas jums ir zināms...” “Nav neviens cits vārds zem debess dots, kurā cilvēkam ir lemta pestīšana, tikai Jēzus Kristus Vārdā.” Āmen. Es ceru, ka jūs to saprotat. Jēzus Kristus Vārds, katrs...

Augstākās debesis ir nosauktas Viņa Vārdā. “Visa ģimene debesīs ir nosaukta Jēzus vārdā,” ir teikts Bībelē, “un visa ģimene uz zemes ir nosaukta Jēzus vārdā.” Tāpēc tas ir Dieva izvēlētais Vārds un vieta, kur Viņš ir to ielicis. Tā ir Viņa pielūgsmes vieta, tā ir Jēzū Kristū. Un tā, mēs zinām, ka tas tā ir, ka nav citas vietas pielūgsmei, tikai Viņā.

67 “Nav neviens cits vārds dots zem debesīm starp cilvēkiem, kurā viņiem ir lemta pestīšana.” Viņa Vārds ir Dieva izpirkšanas Vārds. Dievam ir vārds, kas saucas Jehova-jire, Jehova-rafa. *Jehova-jire*, “Tas Kungs piedod visus tavus grēkus”. *Jehova-rafa*, “Tas Kungs dziedina visas tavas slimības”. Viņam bija daudz nosaukumu. Bet Viņam ir viens izpirkšanas Vārds, kas attiecas uz cilvēku rasi, un tas Vārds ir “Jēzus”. Tas ir Viņa Vārds, ko Viņš izvēlējās ielikt. Kur Viņš ielika to? Viņš ielika to Kristū.

68 Visi pārējie draudzes vārdi, ticības mācības, nosaukumi – paļauties uz tiem ir nāve. Ja tu paļaujies uz metodistu draudzi, ka tā aizvedīs tevi uz debesīm, tu esi pazudis. Ja tu uzticies pentakostiem, vasarsvētku draudzei, ka tā aizvedīs tevi uz debesīm, tu esi pazudis. Un baptistu, luterāņu, prezbiteriāņu, katoļu vai jebkura cita draudze; ja tu uzticēsies viņu vārdam vai viņu nosaukumam, vai viņu ticības mācībai, tu esi pazudis.

Jo tu pat nevari pielūgt, pirms tu neieej tajā pielūgsmes vietā. Āmen. Tā ir vienīgā vieta, kur Dievs tiekas ar pielūdzēju, tā ir tā vieta, kur Viņš izvēlējās ielikt Savu Vārdu. Visas pārējās, ja tu uzticēsies tām, tu mirsi. Viņš arī...

69 Šeit ir vēl viena Jēzus līdzība, ko es esmu atzīmējis Rakstos. Vēl, Viņš...Viņš šeit pareģoja: “Tam ir jābūt bez kādas vainas.” Tai vietai, kur Viņš ieliek Savu Vārdu, šim jēram ir jābūt bez kādas vainas.

Un tā, kurai konfesijai vai sistēmai jūs varat to piespraust; kurai draudzei – katoļu, protestantu, ebreju, kurai vēl? Kurai sistēmai, konfesijai jūs varat to piespraust: "Bez jebkādas vainas"? Tās visas ir noraidītas un nepiemērotas!

Bet ir kāda vieta! Aleluja! Tā vieta ir Jēzū Kristū. Viņā nav nevienas vainas. Viņā nav neviena trūkuma.

Jūs nevarat to piespraust. Visi šie cilvēki, kas mēģina to darīt, saka, ka viņu draudze ir bez trūkuma un visa *tā*. Tie ir neķītri Vārda pārkāpēji, mīļākie, pa pusei miruši, Lāodikeja, ticības mācība, bet tā nav patiesība. Pat pats Pilāts, Viņa ienaidnieks, teica: "Es nevaru atrast Viņā nekādu vainu." Viņa paša ienaidnieks liecināja, ka Viņā nebija nekādas vainas. Jūs nevarat piespraust Viņam nekādu grēku.

70 Viņš sacīja Viņa laika priesteriem: "Kurš no jums var apsūdzēt Mani grēkā? Kurš var parādīt Man, ka Es esmu grēcinieks?"

Nosauciet man vienu draudzi, kura var pateikt, ka viņi nekad nav izdarījuši kaut ko nepareizu. Atklāti sakot, teju vai nav nevienas, kas nebūtu nogalinājusi un izdarījusi visu, kas vien ir uzskaitīts, teju vai. Un pēc tam joprojām sauc sevi par... Tāpēc tā nav Dieva tikšanās vieta pielūgsmei, nevienā ticības mācībā vai konfesijā.

71 Mani draugi, es nevēlos aizvainot jūsu jūtas, bet es esmu atbildīgs par vēstījumu, un šis vēstījums ir: "Izejiet ārā no šī jucekļa!" Un ja es lūdzu jums iziet ārā, uz kurieni tad es jūs vedīšu? Vai es vedīšu jūs uz Branhama dievnamu? Šeit ir tikpat daudz trūkumu kā visur citur.

Bet ir viena vieta, kur es varu jūs aizvest, kur jūs būsiet drošībā un pasargāti no nāves – tas ir Jēzū Kristū, tā ir Dieva pielūgsmes vieta. Tā ir tā vieta, ar kur es jūs šovakar iepazīstinu, kur Dievs ir ielicis Savu Vārdu. Un Viņš apsolīja, ka tur Viņš satiksies ar katru cilvēku, kas tur ieies, ka Viņš pielūgs ar viņu un svinēs svētkus ar viņu, tas ir Kristū; nevis kādā draudzē, kādā dievnamā.

Bet Kristū, Viņš ir Dieva dievnams. Viņš ir tā vieta, kurā ienāca pats Dievs un mājoja Viņā. "Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot." Tieši tur Dievs apmetās, atnesa Savu Vārdu un uzlika to uz Jēzus Kristus. Tādējādi Viņa Vārds bija ielikts cilvēkā, Viņa Dēlā, Jēzū Kristū, kurā Viņš pats mājoja, tajā dievnamā.

To simbolizēja senā Jeruzaleme, senie svētki, senais templis, tā bija līdzība; kad ienāca dūmi, tajā dienā, kad tika ienests derības šķirsts un nolikts vietā, un Dieva Balss bija dzirdama no turienes.

Tāpat bija dzirdama Dieva Balss, ienākot šajā Dievnamā, Jēzū Kristū; tas Vecajā (dabiskajā) bija Jaunās līdzība un ēna. Un kad Viņš ienāca Kristū, Viņš teica: "Šis ir Mans mīļotais Dēls, kurā Man labpatīk mājot. Un Es izvēlēšos vietu, kur Es ielikšu Savu Vārdu un kur Es satikšos ar cilvēku, un kur Es pielūgšu." Dievs izvēlējās to vietu; nevis kaut kādā draudzes konfesijā, bet Jēzū Kristū. Tieši tā.

72 Tāpat Viņam ir jābūt "bez vainas", kā es teicu. Neviena konfesija nevar uz to pretendēt. Viņas to dara; viņas ir antikrists.

73 Lūk, te mēs redzam...vēlreiz paskatieties uz Viņa ēnu. Tas jērs bija jāuztur. Lūk, tas atrodas 2. Mozus 12. nodaļā, ja jūs atzīmējat, 2. Mozus 12:3-6. Jērs bija jāuztur četras dienas, lai tas tiktu pārbaudīts, lai redzētu, vai tas ir derīgs upurēšanai. To vajadzēja ņemt, atkal un atkal pārbaudīt četras dienas, lai redzētu, vai tam nav kāda defekta, lai redzētu, vai tam nav kādas slimības, vai ar to jēru viss ir kārtībā. To vajadzēja turēt četras dienas.

74 Paskatieties. Daži no jums, iespējams, domāja, ka tas ir sīkums, ka to nokāva četrpadsmitajā dienā. Bet, atcerieties, viņi paņēma jēru desmitajā tā mēneša dienā, bet nokāva četrpadsmitajā tā mēneša dienā, redziet, tas tika uzturēts četras dienas.

75 Lūk, Jēzus, Dieva Vārds, Jērs, devās uz Jeruzālemi un vairs neizgāja no turienes līdz Savai nāvei, apbedīšanai un augšāmcelšanai. Viņš tika uzturēts tur četras dienas un četras naktis kritiķu rīcībā. Cik perfekti bija līdzībās attēlots tas Jērs, uzturēts četras dienas. Tieši tad Pilāts pateica: "Es

neatrodu Viņā nekādas vainas."

76 Vēl viena Viņa ēna: Nevienu kaulu Viņā nevarēja salauzt, tas bija perfekti, kad viņi nevarēja... Nogalinot upuri, viņi nedrīkstēja salauzt nevienu kaulu. Ja tas notika, tas upuris tika noraidīts. Un viņi jau bija atnesuši āmuru, lai salauztu Kristus kāju kaulus, kad viņi pateica: "Viņš jau ir miris." Viņi caurdūra Viņa sānu, un konstatēja Asinis un ūdeni.

77 Ievērojiet vēl kaut ko, šeit ir vēl viena liela lieta. Es to neizlaidīšu, jo Viņš tika attēlots upurēšanā, miltu upurī.

Es atceros, ka kādreiz tur bija viena skola, Bībelē, to sauca par praviešu skolu, un tā tik bija skola! Un redzam, ka viendien Elija devās uz turieni, uz šo skolu, un viņi teica: "Mēs..." Viņi lūdza viņam iet prom, teica: "Kad tu esi šeit, viss ir pārāk atklāti." Tāpēc viņi gribēja, lai viņš iet prom.

Un viņi devās pagatavot viņam pusdienas. Un grupiņa ar priesteriem jeb praviešiem izgāja, lai salasītu kādus zirņus, pagatavotu viņam pusdienas. Un viņi devās un salasīja pilnu priekšautu ar tiem; un kad viņi atgriezās ar šiem savvaļas ķirbjiem, kas bija indīgi, viņi iemeta tos katlā. Un katli sāka vārīties, un kāds no viņiem sacīja: "Ak vai, tur katlā ir nāve! Mēs vairs nevaram to ēst."

Un Elija sacīja: "Atnesiet man sauju miltu." Un viņš paņēma miltus un iemeta tos katlā, un teica: "Ēdiet. Šis katls ir dziedināts."

78 Tas miltu upuris bija Kristus. Katram dzirnakmenim bija jābūt vienādam, un katrai mazākajai miltu daļiņai bija jābūt samaltai vienādi tam miltu upurim. Tas parāda, ka Viņš ir dziedinātājs. Viņš aizstāj, aizvāc nāvi un ieliek dzīvību caur tiem diviem likumiem. Aleluja! Kur ir nāve, kad ienāk Kristus, ienāk dzīvība. Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Un tur, kur bija nāve, tur atnāk dzīvība, jo tika ienests Kristus, tas miltu upuris.

79 Kāda varena mācībstunda būtu šīs lietas, ja mēs veltītu laiku, lai to izskatītu! Un tā, paskatieties, neviens vārds no šīm ēnām necietīs neveiksmi. Neviens vārds no šīm ēnām nekad nav izgāzies. Tas viss ir parādīts nevainojamās līdzībās.

Viņš ir Dieva izvēlētā pielūgsmes vieta, un Viņam ir dots Dieva Vārds. Viņš ir Dieva pielūgsmes vieta, un Viņam ir dots Dieva Vārds. Viņš ir Dieva Vārds, un Viņš ir Dieva personas Vārds. Viņš ir vienlaikus Dieva Vārds un Dieva personas Vārds. "Viņš bija Vārds, kas kļuva miesa." Viņš bija Dieva Vārds, Dieva Jērs, Dieva personas Vārds un bija Dievs. Tas ir tas, kas Viņš bija, izredzētā un vienīgā Dieva pielūgsmes vieta.

80 Un Dievs noraida jebkuru citu vietu, izņemot Jēzu Kristu; jūs nevarat pielūgt Viņu jebkurā vietā. Viņš teica: "Viņi velti pielūdz Mani, mācīdami tādu mācību, kas ir cilvēku pavēles." Šodien mums ir ticības mācības, dogmas un viss, kas māca: *šis* ir tas ceļš, un *tas* ir tas ceļš.

Bet Jēzus teica: "Es esmu ceļš, patiesība un dzīvība, un neviens nevar atnākt pie Dieva, kā vien caur Mani." Citiem vārdiem sakot: "Es esmu tās durvis uz aitu kūti. Visi, kas ir ārpusē, ir zagļi." Viņš ir tā vienīgā pieeja. Viņš ir tās durvis. Viņš ir ceļš, patiesība, dzīvība, viss, kas vien var būt; vienīgā ieeja, vienīgā vieta, vienīgā pielūgsme, vienīgais Vārds.

Viss ir saistīts ar Jēzu Kristu. Visa Vecā Derība ir saistīta ar Viņu. Jaunā Derība ir saistīta ar Viņu. Un draudze šodien ir saistīta ar Viņu caur Viņa baušļa Vārdu. Nav nevienas citas vietas vai cita Vārda, nekur, kur Dievs būtu apsolījis satikties ar cilvēku; tikai Jēzū Kristū, Viņa izvēlētajā pielūgsmes vietā.

81 Ievērojiet, Dievs ir apsolījis satikties ar Saviem pielūdzējiem tikai šajā vienā vietā, un tā ir Viņa paša izvēle; ne mūsu izvēle, ne tas, kā mēs domājam, bet kā Viņš domā. Viņa izvēle. Un tā būs vieta, kur Viņš ielika Savu Vārdu, vieta, kuru Viņš izvēlējās. Tādējādi mēs konstatējam, ka mēs redzam, kur bija Viņa Vārds, ko Viņš izvēlējās caur pats Savu izvēli.

82 Tagad, kad mēs esam atraduši vietu, kur Viņš ielika Savu Vārdu, tas ir, Jēzū Kristū, un nav nevienas citas vietas vai cita vārda, vai tas jūs apmierina? Sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Un tā, lūk, kas par lietu – ja mēs uzzinām, kur atrodas šī vieta... Netiek pieņemta neviena pielūgsmes vieta, tikai Kristū.

Tu vari nožēlot grēkus, tu vari to darīt, bet tu joprojām neesi pielūgsmē. Tu lūdz piedošanu. Pēteris teica...

Vasarsvētku dienā, kad viņi redzēja, ka viņi visi runā mēlēs un notiek lielas zīmes un brīnumi, viņi sāka smieties, to darīja draudze, un teica: "Šie cilvēki ir sadzērušies jauno vīnu. Viņi uzvedas kā piedzērušies. Tas..." Jaunava Marija, viņi visi bija kopā, tur bija simtu divdesmit cilvēku. Un viņi streipuļoja kā piedzērušies un runāja mēlēs, un uzvedās trokšņaini. Tie teica: "Šie cilvēki ir sadzērušies jaunu vīnu."

83 Bet Pēteris piecēlās un teica: "Vīri un brāļi, šie cilvēki nav piedzērušies jaunu vīnu, jo šobrīd ir tikai trešā dienas stunda. Bet tas ir tas, par ko runāja pravietis Joēls: 'Un notiks pēdējās dienās, saka Dievs, Es izliešu Savu Garu uz visu miesu; jūsu dēli un meitas pravietos; uz Manām kalponēm un kalpiem Es izliešu no Sava Gara. Es parādīšu zīmes augšā debesīs un uz zemes; uguni, uguns stabus, dūmu garaiņus. Un tā notiks, pirms nāks lielā un briesmīgā Tā Kunga diena, ka ikviens, kas piesauks Tā Kunga Vārdu, tiks izglābts.'"

84 Kad viņi to izdzirdēja, tas iedūra viņiem sirdīs, un viņi teica: "Vīri un brāļi, ko mums darīt?"

85 Pēteris sacīja: "Atgriezieties ikviens no grēkiem un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā jūsu grēku piedošanai, un jūs saņemsiet Svētā Gara dāvanu. Jo šis apsolījums ir visām nākamajām paaudzēm." Un tā, mēs to redzam.

86 Tagad mēs gribam noskaidrot, kā mēs varam tikt *iekšā* Viņā. Kā mēs varam nokļūt šajā pielūgsmes vietā? To atrisina pirmā Korintiešiem 12. nodaļa, jo "caur vienu Garu"! Nevis caur vienu draudzi, nevis caur vienu ticības mācību, nevis caur vienu mācītāju, nevis caur vienu bīskapu, nevis caur vienu priesteri. Bet "caur vienu Svēto Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī", kas ir Jēzus Kristus ķermenis, un esam pakļauti ikvienai dāvanai, kas atrodas tajā ķermenī. Tieši tā! Nevis pievienošanās, nevis ticības apliecinājumi, nevis uzpumpēšana vai nolaišana, nevis rokas paspiešana, nekas cits. Bet caur piedzimšanu mēs esam kristīti Jēzus Kristus ķermenī! Āmen. "Ar vienu Svēto Garu mēs visi esam kristīti vienā ķermenī."

87 Un kas ir tas ķermenis? "Iesākumā bija Vārds, un Vārds bija pie Dieva, un Vārds bija Dievs. Un Vārds tapa miesa un mājoja mūsu vidū." Kā mēs varam būt tajā ķermenī un noliegt kaut vienu Vārdu no tā, vai nolikt to nevietā kaut kur, kur tas pat nav tajā ķermenī? Kā mēs varam tā darīt? Dieva izvēlētā vieta!

88 Paskatieties, un, kad jūs patiesi esat kristīti Viņā, patiesais pierādījums ir tas, ka jūs ticat Viņam, Vārdam.

Kā jūs varat būt daļa no Viņa un pēc tam noliegt Viņu? Kā es varu noliegt savu roku, ja tā ir mana roka? Ja tur... Ja es tā daru, tad ar manu galvu kaut kas nav kārtībā. Un kā gan es varu... Ja ar manu galvu kaut kas nav kārtībā, ja es noliedzu, ka tā ir mana roka, ja es noliedzu, ka tā ir mana pēda, tad kaut kas garīgi nav kārtībā ar ticīgo, kurš noliedz kādu Vārdu, ko Dievs ir teicis un apsolījis. Ar šo tā saukto ticīgo kaut kas garīgi nav kārtībā.

89 Tu nevari noliegtu nevienu Viņa burtu, jo tu esi kļuvis par daļu no tā paša. Tu esi Viņa daļa, jo tu esi kristīts Viņā; Svētais Gars, Viņš ir ievedis tevi šajā Jēzus Kristus ķermenī. Cik tas ir brīnišķīgi!

90 Dievam bija noteikta vieta, kur Viņš satika...Viņš satika Ābrahāmu, un tur Ābrahāms pielūdza. Tā bija viscaur Vecajā Derībā!

Un Viņš izskaidros Savu apsolīto Vārdu tevī. Vai jūs to sapratāt? Tas Vārds, ko Viņš apsolīja piepildīt tajās dienās, kurās jūs dzīvojat, jūs būsiet Dieva rakstītas vēstules, ko lasīs visi cilvēki. Ne tas, ko tu apgalvo, bet tas, ko Dievs dara caur tevi, runās skaļāk nekā jebkas, ko tu varētu apgalvot. Dievs teica: "Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic." Tas runā caur tevi.

91 Viņš runāja par šo periodu, kas būs tagad. Šī perioda ticīgajiem ir jātic tam, ko Viņš apsolīja šodien. Tieši tāpat kā viņiem bija jāieiet šķirstā, lai izglābtos; jāiziet no Ēģiptes, lai izglābtos; viņiem ir jāieiet Kristū, lai izglābtos tagad, Vārda vēstījumā, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi.

92 Kā jūs ieejat tajā? Caur kristību! Kādu kristību, vai ar ūdeni? Ar Svēto Garu! "Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti šajā vienā ķermenī."

93 Un Viņa apsolītais Vārds, Viņš ne... Tev nebūs tas jāizskaidro. Viņš izskaidros to caur tevi; ka tu darīsi to, ko Viņš apsolīja darīt. Tā draudze, kas seko Viņam, būs tik ļoti līdzīga Viņam, ka cilvēki to zinās.

Paskatieties uz Pēteri un Jāni, kad viņus pratināja par kāda vīra dziedināšanu pie vārtiem, sauktiem par Skaistajiem. Viņi teica: "Viņi redzēja," tie priesteri, "ka tie abi ir neizglītoti un neapmācīti cilvēki," tomēr viņi ievēroja, ka viņi bija bijuši kopā ar Jēzu. Tāpēc ka viņi darīja tās lietas, ko darīja Viņš.

94 Viņam ir jānodarbojas ar Tēva lietām. Un tāpat ir jābūt arī šodien.

95 Lūk, atcerieties, Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi; jo Dievs satiekas ar tevi Viņā, tā ir tā vienīgā vieta, jo tieši tur Viņš izvēlējās ielikt Savu Vārdu, Jēzū. "Jēzus" ir Dieva Vārds. Atcerieties: Tēvs, Dēls, Svētais Gars, tie ir nosaukumi Vārdam "Jēzus Kristus".

96 Kad Matejs teica: "Tāpēc ejiet, māciet visas tautas, kristīdami tās Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārdā." Šodien to nepareizi izskaidro un saka: "Tēva vārdā, Dēla vārdā, Svētā Gara vārdā." Tas pat nav rakstīts. Tas ir "Tēva, Dēla, Svētā Gara", vienskaitlis, "Vārdā". *Tēvs* nav vārds, *Dēls* nav vārds, *Svētais Gars* nav vārds; tie ir nosaukumi.

Desmit dienas vēlāk Pēteris nostājās un teica: "Ikviens atgriezieties no grēkiem un tieciet kristīti Jēzus Kristus Vārdā". Vai tad viņš izdarīja to, ko Viņš nebija teicis viņam darīt? Viņš izdarīja to, ko Viņš bija pateicis viņam darīt. Tēva, Dēla un Svētā Gara Vārds ir "Kungs Jēzus Kristus". Katrs cilvēks Jaunajā Derībā tika kristīts Kunga Jēzus Kristus Vārdā.

97 Bībelē nav neviena cilvēka, kas kādreiz būtu kristīts Tēva, Dēla un Svētā Gara nosaukumos. Tas vispār nepastāvēja, kamēr netika uztaisīts Nikejas ticības apliecinājums Nikejā, Romā. Tā bija katoļu baznīcas kārtība, kas atrodas un apstiprina to pašu katķismā. Man tas ir, pareizi, "*Mūsu ticības fakti*" un tā tālāk, tā absolūti ir Romas katoļu mācība. Viņi pateiks jums, ka tā nav Bībelē; bet viņi saka, ka viņiem ir vara mainīt šos Vārdus, ja viņi to vēlas, pateicoties Romas pāvestam. Es tam nepiekrītu.

Jēzus Kristus ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. "Un jebkurš, kas atņems vienu Vārdu no šīs Bībeles," teica Jēzus, "vai pievienos tai vienu vārdu, viņa daļa tiks izņemta no dzīvības grāmatas." Vienu Vārdu; nevis kādu teikumu vai rindkopu, bet kādu Vārdu! "Kas atņems vienu vārdu..."

98 Sākumā Dievs nostiprināja Savus ļaudis ar Savu Vārdu. Viens vārds, nepareizi izskaidrots, izraisīja ikvienu nāvi, ikvienu sirdssāpi, ikvienas skumjas. Ieva, viņa neizmainīja kādu teikumu, viņa izmainīja vienu Vārdu. Kad Jēzus ieradās šīs grāmatas vidū... Tas bija grāmatas sākums.

Kad Jēzus ieradās šīs grāmatas vidū, ko Viņš teica? "Ir rakstīts, ka cilvēks nedzīvos no maizes vien, bet no katra Vārda, kas iziet no Dieva mutes."

Šīs grāmatas beigās, Atklāsmes grāmatas 22. nodaļas 18. pantā, kas ir Bībeles pati pēdējā daļa, runā pats Jēzus, saka: "Es apliecinu, ka, ja kāds atņems vienu vārdu no šīs grāmatas vai pievienos vienu vārdu tai, viņa daļa tiks izņemta no dzīvības grāmatas," jo viņš ir viltus pravietis un ir nepareizi izskaidrojis cilvēkiem, un viņu asinis tiks pieskaitītas viņa rokai par šādu rīcību.

99 Mums ir jāsaglabā šī vienīgā pielūgsmes vieta, tas ir, Jēzus Kristus, Vārds, tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Āmen. Labi. Atcerieties, nav citas satikšanās vietas pielūgsmei, nav citas vietas. To izvēlējās Dievs.

100 Jānis, toreiz vēl uz robežas starp Jauno un Veco Derību. Tagad klausieties uzmanīgi. Sekojiet uzmanīgi. Jānis, tas lielais ērglis, kādu dienu atlidoja no tuksneša, izpletis savus lielos spārnus. Viņš nosēdās Jordānas krastā, liels ērglis-pravietis, kurš uztaisīja tiltu no Vecās uz Jauno Derību, un viņš aicināja viņus no kreisās un labās puses. Viņš izziņoja atgriešanās no grēkiem dienu.

Kad ieradās farizeji un saduķeji, viņš sacīja: "Nesāciet sevī sacīt: 'Mums ir Ābrahāms par

tēvu,' jo es jums saku, ka Dievs no šiem akmeņiem var radīt Ābrahāmam bērnus." Ak vai!

Kad viņš sāka sludināt Evaņģēliju un sacīt: "Starp jums stāvs Kāds, kuru jūs nepazīstat. Es vēl neesmu Viņu identificējis, bet es pazīšu Viņu, kad Viņš atnāks. Es neesmu cienīgs atraisīt Viņa kurpes. Bet Viņš kristīs jūs ar Svēto Garu un uguni. Viņa vēteklis ir Viņa rokā; Viņš pilnībā attīrīs Savu klonu, un Viņš sadedzinās pelavas ar neizdzēšamu uguni."

101 Tur sēdēja tas lielais Evaņģēlija ērglis, kad viņš izkliedza savus lielos draudus, un atnāca Filips...tas ir, Hērods, tā laika imperators, proklamētājs, kurš bija apprecējis sava brāļa sievu. Un vai jūs varat iedomāties, ka tas lielais Evaņģēlija ērglis varētu tur sēdēt un klusēt par to?

Daži no viņiem teica: "Nesludini šobrīd par laulību un šķiršanos, Jāni, jo tur sēž Hērods."

102 Viņš aizgāja un nostājās tieši viņa priekšā un sacīja: "Tas nav likumīgi tev viņu ņemt par sievu." Pareizi!

Kas viņš...tas bija? Viņš bija tas ērglis no tuksnešainām vietām. Viņš nebija apmācīts cilvēcisku kādas konfesijas baiļu vai draudu ietekmē. Bet viņš bija apmācīts visuvarenā Dieva spēka ietekmē, lai zinātu, kas tur notiks. Viņš zināja Mesijas identifikāciju.

Aleluja! Šis vārds nozīmē: "Slava mūsu Dievam!" Nebaidieties. Es vēl nevienu neesmu aizvainojis. Es neesmu satraukts. Es zinu, kur tieši es esmu.

O, kad es aizdomājos par viņu, par to lielo ērgli, kas tur lido un nolaižas! Viņš teica: "Es pazīšu Viņu, kad Viņš atnāks."

103 Viendien viņš stāvēja tur, sludināja. Tie priesteri stāvēja otrā pusē un teica: "Tu gribi pateikt, ka pienāks laiks, kad ikdienas upurēšana tiks pārtraukta; šis lielais templis, ko mēs esam uzcēluši, un viss tas darbs, ko darām mēs, liela konfesija?"

Viņš teica: "Pienāks laiks, kad ar to viss būs cauri."

"Tas nevar būt. Tu esi viltus pravietis!"

104 Un viņš paskatījās apkārt. Viņš teica: "Skatieties, tur Viņš ir! Tur ir Dieva izvēlētā pielūgsmes vieta. Tur ir tas Jērs, īstais Jērs, kas nes pasaules grēku." Viņš neteica: "Lūk, tur nāk metodists, lūk, tur nāk baptists vai katolis." Viņš teica: "Lūk, tur nāk Dieva Jērs, kas nes pasaules grēku."

Vienīgā eksistējošā drošā zona ir tajā Dieva Jērā. Tikai Viņā vienā ir glābšana; nevis kādā baznīcā, kādā ticības mācībā, kādos cilvēkos, kādā tēvā, kādā māte, kādā svētā cilvēkā vai vēl kaut kur, kādā svētā vietā. Tā atrodas Svētajā Dievā, Kungā Jēzū Kristū, kur Dievs uzlika Savu Vārdu cilvēciskai būtnei, lai izpirktu, kurš samaksāja cenu par mums, grēciniekiem. Tā ir vienīgā vieta, kur ir pestīšana. Tā ir tā klints, uz kuras es stāvu.

105 Jānis Viņu identificēja. Viņš teica: Es Viņu nepazinu, kad es redzēju Viņu tuvojamies, bet tur, kur es saņēmu savu izglītību..." Nevis seminārā, kur mācījās viņa tēvs; nevis kā priesteris, apmācīts. Bet tuksnesī, kur viņš apmeklēja visuvarenā Dieva teoloģijas semināru, gaidīdams Dieva Vārdu; nevis to, ko bija izperējusi kāda cilvēku grupa, bet to, ko par to bija pateicis Dievs. Un, kad Jānis paskatījās augšup un ieraudzīja nonākam Garu, viņš teica: "Es liecinu, ka tas ir Viņš." Ak vai!

Tur ir jūsu pielūgsmes vieta. Tur ir jūsu patvērums. Tur ir tas Dieva Jērs, kas aizvāc pasaules grēku. Nekāda draudze, nekāda ticības mācība un nekas cits, bet Dieva Jērs, kas paņem prom pasaules grēku.

106 Vai redzat, kā Jānis to ierindoja? Viņš neteica: "Jums, farizejiem, ir taisnība, jums, saduķejiem, hērodiešiem." Viņš teica: "Tur ir tas Jērs." Tā ir tā vieta. Viņam ir tas Vārds. Viņš ir tieši Tas. Nav cita Vārda zem debesīm!

107 Tagad paskatieties, ko Jēzus pateica par Jāni. Viendien Jānis sūtīja pie Viņa, lai redzētu, ko Viņš dara. Jēzus pateica par viņu: "Viņš bija tā lielā un spožā gaisma," lai parādītu viņiem to pareizo taku, pa kuru viņiem būtu jāiet pirms Viņa atnākšanas, Viņa pirmās atnākšanas. Klausieties uzmanīgi. Nepalaidiet to garām. Jēzus teica: "Jānis bija tā gaisma." Maleahija 3. nodaļa, tā nav kļūda! Tas pravietis ar lielo, spožo gaismu identificēja Jēzu kā to Vienīgo, "to Jēru". Visi pārējie

jēri, par kuriem runāja tie priesteri, un viss pārējais bija muļķības. Šeit bija "tas Jērs"! Vīrs ar lielu, spožu gaismu, tā Jēzus viņu nosauca.

Maleahijas 3. nodaļā ir teikts: "Es sūtīšu Savu vēstnesi Sava vaiga priekšā sagatavot ceļu." Un tas, kurš tika sūtīts, lai sagatavotu ceļu, identificēja Viņu, to vietu. "Tas ir Viņš! Tur nav nekādas kļūdas. Tas ir Viņš! Es redzu, ka Viņam seko tā zīme. Es zinu, ka tas ir Viņš; no debesīm nāk gaisma un tā nonāk uz Viņa." Tas bija pārliecināti, tas bija Viņš.

108 Tādā gadījumā, mans brāli, es gribu tev kaut ko pajautāt, noslēgumā. Mēs varētu pateikt sekojošo. Maleahijas 4. nodaļā, vai mums nav apsolīts vēl viens ērglis, uguns stabs, kas nāks līdzi, lai parādītu šodien draudzei, kas ir nomaldījusies, ka Viņš ir Ebrejiem 13:8, "tas pats vakar, šodien un mūžīgi"? Vai tad mums nav apsolīts vēl viens, kas atlidos no tuksnešainām vietām? Āmen! Tā ir visīstākā patiesība. Kā tas atbilst un saskan ar Lūkas 17:30, kur cilvēka Dēls (Ērglis) atklās Sevi, lai iznīcinātu visas citas pielūgsmes vietas, tādas kā konfesijas un tā tālāk!

Dievs izvēlējās Savu vietu. Jānis teica: "Lūk, kur tā ir!"

109 Un tātad mums ir apsolīta tā pati lieta šajā dienā, Maleahijas 4. nodaļā: "Pievērst bērnu sirdis atpakaļ," pateikt, ka Viņš nav miris, ka šīs lietas nav kādam citam periodam; ka kristība Jēzus Vārdā bija ne tikai tam laikam, bet Viņš šodien ir tas pats. Āmen. Iznīcināt visas pārējās pielūgsmes vietas, tieši tas ir jāizdara pēdējās dienas ērglim, parādīt, ka viss pārējais ir muļķība, ka konfesija ir neprātība, un atkal norādīt viņiem ar to pašu zīmi, ko rādīja Viņš, ka Viņš ir tas pats vakar, šodien un mūžīgi. Aleluja!

110 Tāpat Atklāsmes grāmatā 4:7 mums bija četri dzīvnieki, kurus mēs tikko izskatījām.

Pirmais, kā mēs noskaidrojām...noskaidrojām, bija lauva. Tas bija pirmais dzīvnieks, kas iznāca, lai atbilstu tās dienas izaicinājumam, lauva no Jūdas cilts.

Pēc viņa iznāca nākamais dzīvnieks. Un mēs redzam, ka nākamais dzīvnieks bija vērsis, kas ir nastu nesējs dzīvnieks, upuris. Romas katedrāles dienās draudze izmira; upuris.

Nākamais nāca, tas bija cilvēks, dzīvnieks ar cilvēka seju. Un tas cilvēks bija reformatori, cilvēka izglītība, teoloģija un tā tālāk.

Bet pēdējais dzīvnieks, kam bija jālido...pēdējais dzīvnieks, kam bija jāatnāk, Bībelē ir teikts, ka tas bija lidojošs ērglis. Aleluja! Un tas pravietis teica, ka šajā dienā "būs gaisma". Ak vai! "Tajā dienā būs gaisma."

111 Ir bijis reformatoru laiks. Ir bijusi diena, kas ir tikai kā ēna, to nevar nosaukt par dienu vai par nakti. Bet vakara laikā, ērgļa laikā:

Būs gaisma apmēram ērgļa laikā,
Un taku uz godību noteikti redzēsi tu;
Šodien tā Gaisma – uz to mēs caur ūdeni ejam,
Aprakti dārgajā Jēzus Vārdā esam.
Jauni un veci lai nožēlo grēkus,
Un Svētais Gars noteikti kristīs tevi iekš tā;
Vakara gaisma ir atnākusi,
Patiesību atklājusi – Kristus un Dievs ir Viens.

112 Āmen! Vakara laikā būs gaisma, Dieva vienīgā izvēlētā vieta pielūgsmei. Ak, kāpēc šis vēstījums ir atnācis, ko Viņš gatavojas darīt? Un Viņa dienā būs gaisma vakara laikā, un (kas?), lai uzņemtu Viņa bērnus atpakaļ mājās uz patieso apsolīto zemi, ar to pašu uguns staba zīmi, kas vadīja Israēla bērnus cauri tuksnesim.

Dieva izvēlētā vieta pielūgsmei, Jēzus Kristus. Tā ir tā vienīgā vieta, kas ir. Tas ir vienīgais Vārds, kas Dievam ir pestīšanai. Tieši tā Viņš ir nosaucis ģimeni debesīs, kad tā ir uz zemes, tas ir Jēzus Kristus.

113 Ak, draudze, ak, cilvēki, grēcīgais draugs, neuzticies nevienam citam, kā vien Jēzum Kristum. Neuzticies nevienam sludinātājam. Neuzticies nevienam citam, kas varētu tevi izglābt. Neuzticies nevienai draudzei, nevienai ticības mācībai, nevienai konfesijai. Uzticies tikai Jēzum Kristum, jo Viņš ir šīs stundas gaisma.

Nolieksim mūsu galvas.

Un atmirdzēs Gaisma vakara stundā,
Un taku uz Godību skaidri redzēsi tu;
Šodien tā Gaisma – uz to mēs caur ūdeni ejam,
Aprakti dārgajā Jēzus Vārdā esam.
Jauni un veci lai nožēlo grēkus,
Un Svētais Gars noteikti iemājos tur;
Vakara Gaisma ir atnākusi,
Patiesību atklājusi – Kristus un Dievs ir Viens.

114 Ak, brāli, māsa, ja tu vēl neesi atgriezies no grēkiem, ja tu neesi kristīts Jēzus Kristus Vārdā, varbūt tu uzsāksi to šovakar? Varbūt tu dosi Dievam iespēju uzņemt tevi tajā vietā, kur tu vari Viņu pielūgt? Atcerieties, ārpus tās vietas nav citas vietas, kur Dievs ir apsolījis satikties ar tevi un pieņemt tavu pielūgsmi.

115 Jūs teiksiet: "Brāli Branham, es tik patiesi pielūdzu!" Tāpat darīja Kains. Viņš veica tādu pašu upurēšanu kā Ābels, bet tas bija nepareizs upuris. Varbūt tu ej uz draudzi un maksā savu desmito tiesu, un pildi savu pienākumu, kā būtu jādara kristietim, tikpat patiesi kā jebkurš vīrietis vai sieviete.

Es šeit esmu stāvējis kādus trīsdesmit gadus, šajā te pilsētā, un izkliedzis šo pašu vēstījumu. Es kļūstu vecs. Es nevaru palikt ar jums pārāk ilgi. Bet atcerieties, tiesas dienā, mana balss ir ierakstīta, un tā runās pret jums.

116 Ir tikai viena vieta, kur Dievs ieliek Savu Vārdu, un tā nav kādā draudzē, bet Jēzū. Ir tikai viena pielūgsmes vieta, tikai viena vieta, kur jūs tiksiet pieņemti, un tā ir Iemīļotajā, Jēzū Kristū. "Nav neviens cits vārds zem debess dots starp cilvēkiem, kurā izglābties," ne draudze, ne ticības mācība, nekas cits. Jēzus Kristus!

Un tādam būtu jābūt šīs stundas vēstījumam: "Atkal atjaunot bērnu sirdis, atpakaļ pie tās ticības, kas reiz tika nodota svētajiem." Vai jūs pieņemsiet to šovakar?

Un kamēr mūsu galvas ir noliektas.

117 Un tie, kas gribētu, lai viņus pieminētu lūgšanā, lūdzu, vienkārši paceliet savas rokas. Mēs nevaram aicināt pie altāra, jo jūsu vienkārši ir pārāk daudz. Lai Dievs jūs svētī. Ak! Pa kreisi no manis, manuprāt, ir apmēram trīs simti.

118 Lūk, pa labi no manis, paceliet, lūdzu, savas rokas un sakiet: "Es vēlos, lai mani pieminētu." Man šķiet, ka tur ir simt piecdesmit vai vairāk pa labi no manis.

Mums šeit ir dievnams ar lielu ūdens baseinu; mācītājs, brīnišķīgs mācītājs, brālis Ormans Nevils, palīgi, šie vīri šeit, kurus jūs redzat un satiekat. Jebkurā dienā, jebkurā vakarā, jebkurā stundā šeit gaida cilvēkus, kuri vēlas kristīties, kuri ir atgriezušies no grēkiem. Un, ja jūs paklausīsiet šim bauslim, tad jūs noteikti, saskaņā ar Dieva apsolījumu, ja jūs esat patiesi savā sirdī, jūs saņemsiet Svētā Gara kristību.

119 Ir tikai viena pielūgsmes vieta. Lūk, tā nav šajā dievnamā. Tā ir Kristū. Kā mēs ieejam Viņā? "Ar vienu Garu mēs visi esam kristīti šajā vienā ķermenī."

Lūgsim.

120 Dārgais Dievs, kad pacēlās šīs rokas, tās apliecināja to, kas ir zem tās rokas tajā sirdī, pārliecību, ka viņi ir pārliecināti, ka viņiem ir vajadzīga Tava palīdzība. Es lūdzu par katru no

viņiem, Tēvs. Un es citēšu Tavu Vārdu. Tu teici: "Kas dzird Manu Vārdu un tic Tam, kas Mani sūtījis, tam ir mūžīgā dzīvība, un tas nenāks tiesā, bet ir pārgājis no nāves dzīvībā."

Tēvs, es biju aizbraucis no pilsētas uz dažām nedēļām, atgriežos un jautāju: "Kā ir ar *šo*?"

"Nu, viņu vairs nav."

"Nu, un kā ir..."

"Viņu vairs nav."

121 Dārgais Dievs, mēs tiekam pasaukti viens pēc otra, vienam pēc otra mums ir jāsatiekas ar to izaicinājumu iet lejup cauri nāves ēnas ielejai. Un tas ir priekšā katram no mums kā mirstīgajiem. Bet šajā vakarā Tu esi piedāvājis mums Savu petīciju, ka, ja mēs ticēsim Viņam un kristīsimies Viņa Vārdā, Tu ievedīsi mūs iekšā. Un tad šajā ķermenī, Kristus ķermenī, nevis draudzē, bet Kristus ķermenī, tas ķermenis jau ir tiesāts. Tam nebūs jānāk tiesā. Dievs izlēja Savas dusmas uz to ķermeni, un tas ķermenis ir brīvs no grēka; un, tā kā mēs esam Viņā, tas atbrīvo mūs no grēka, caur Viņa izpirkšanu, kurš nomira par mums. Un tur mums ir sadraudzība vienam ar otru, kamēr Jēzus Kristus, Dieva Dēla, Asinis mūs uztur mūs tīrus no visa grēka un aptraipīšanās.

122 Tēvs, Dievs, es lūdzu, lai Tu uzņemtu katru no viņiem Savā Valstībā. Dāvā to, Dievs. Lai neviens no viņiem neaiziet pazušanā; ne zēns, ne meitene, ne vīrietis, ne sieviete. Kungs, šovakar šeit sēž daži no maniem tuviniekiem, kuri neatrodas zem tām Asinīm. Cik labi es atceros sava tēta vārdus! Un es lūdzu, dārgais Dievs, lai neviens no viņiem neaiziet pazušanā. Dāvā to, Kungs. Es tagad ticu Tev, ar visu, kas man vien ir, lai ticētu.

123 Virzies virs maniem brāļiem, māsām, maniem draugiem šajā vietā šovakar un tur, kur klausās pa tālruni. To klausās vairāki dažādi štati, viscaur no austrumu krasta līdz rietumiem. Es lūdzu, dārgais Dievs, lai viscaur pāri tuksnešiem tur Tūsonā, tur Kalifornijā, augšā Nevadā, un Aidaho, tur austrumos un apkārt, līdz pat Teksasai; kamēr skan šis uzaicinājums, cilvēki, kas atrodas mazās draudzītēs, degvielas uzpildes stacijās, mājās, klausās radio. Ak, Dievs, lai tas pazudušais vīrietis vai sieviete, zēns vai meitene atnāk pie Tevis šajā stundā. Dāvā to tieši tagad. Mēs lūdzam to Jēzus Vārdā, lai viņi atrastu šo drošo vietu, kamēr vēl ir laiks.

Kad mēs redzam to rokas rakstu uz sienas, zeme kļūst nervoza, tuvojas atbrīvošanas laiks. Daļa no mūsu valsts grimst, otra daļa zvalstās un grūst no zemestrīcēm, kā Jēzus apsolīja, ka tā būs. Lai viņi pārāk nevilcinās, Kungs. Lai viņi pieņem to tagad, jo mēs stādām viņus priekšā Tev kā šīs sanāksmes, kā Evaņģēlija trofejas Jēzus Vārdā. Āmen.

124 Vai jūs Viņam ticat? Lai Dievs jūs svētī. Cik daudzi tic, ka tā ir patiesība, pa kreisi no manis? Paceliet savu roku. Cik daudzi no manis pa labi? Paceliet savu roku. Lai Dievs jūs svētī. Cik nu es redzu, ikviens no jums. Tā ir patiesība, draugi. Dievs zina, ka tā ir taisnība.

125 Lūk, kamēr jūs esat Viņā un atrodaties Viņā, jums ir pieejams viss, par ko Viņš mira. Un par ko Viņš nomira? "Viņš bija ievainots mūsu pārkāpumu dēļ un mūsu grēku dēļ satriekts. Mūsu sods bija uzlikts viņam mums par atpestīšanu, ar viņa brūcēm mēs tikām dziedināti." Vai jūs tam ticat? Vai tagad jūs ticat, ka Viņa izpirkšana bija mūsu dziedināšanai?

126 Vai starp mums ir kāds slimnieks? Lai viņi paceļ savas rokas, pa kreisi vai pa labi. Lieli slimnieku pūļi. Es nevarēšu sasaukt rindu. Redziet, man nav...nevar uzkāpt uz platformas. To nekādi nevar izdarīt.

Tur, citās vietās, viņiem ir lūgšanu sapulces, draudzēs un citur, tur dievnamos.

Es gribu jums kaut ko pajautāt. Cik daudz ticīgo atrodas šeit? Paceliet savu roku. Labi. Es citēšu jums no Vārda, kas ir Kristus. Pēdējais Jēzus uzdevums šai pasaulei, tas ir, draudzei, Viņš teica šādi: "Šīs zīmes sekos līdzi tiem, kas tic: ja viņi uzliks savas rokas slimajiem, tie kļūs veseli." Cik daudzi zina, ka tā ir taisnība, Marka 16. nodaļa, sakiet: "Āmen." [Sanāksme saka: "Āmen."-Tulk.] Labi. Es lūdzu jūs kā ticīgos uzlikt rokas uz kāda, kas atrodas jums priekšā. Vienkārši uzlieciet savas rokas uz kāda jums priekšā, un lai tagad katrs lūdzas par to otru. Uzlieciet savas

rokas kādam, kas atrodas blakus jums.

127 Kungs, šeit man priekšā ir kaste ar lakatiņiem un mazām lietiņām; kaut kur guļ mirstoša veca māte, bērns tuvu nāvei, it visur ir slimi cilvēki. Mēs lasām Bībelē, kā viņi ņēma no Pāvila ķermeņa sviedrautus un citus apģērba gabalus, un tie tika uzlikti slimajiem; un ļaunie gari, un nešķīstie gari, un slimības, un kaites atstāja cilvēkus. Lūk, Kungs, mēs zinām, ka mēs neesam svētais Pāvils, bet mēs zinām, ka Tu joprojām esi tas pats Jēzus, vienīgā Dieva sagādātā pielūgsmes vieta. Un, lūk, šodien šie cilvēki ir apliecinājuši tādu pašu ticību, ticot tāpat, kā ticēja tie cilvēki. Protams, Tu esi sagatavojis ceļu viņiem! Un es uzlieku savas rokas šiem lakatiņiem un lūdzu, lai slimības un kaites atstāj to cilvēku ķermeņus, uz kuriem tie tiks uzlikti, Jēzus Kristus Vārdā.

128 Un tā, mums ir iemācīts, ka tad, kad Israēls gāja ārā no Ēģiptes, pildīdami savu pienākumu, viņi bija ceļā uz apsolīto zemi. Viņiem ceļā nostājās Sarkanā jūra. Un Dievs paskatījās lejup caur uguns stabu, un jūra nobijās, tā atkāpās, un Israēls pārgāja tālāk uz apsolīto zemi. Ak Dievs, paskaties šovakar lejup caur Jēzus Asinīm, un lai atkāpjas slimības un sātans tiek izdzīts. Un lai cilvēki pāriet uz to apsolījumu par labu veselību un spēku, par ko Dievs teica: "Vairāk par visu Es vēlos, lai jums ir laba veselība."

129 Lūk, kā Tu redzi, Kungs Jēzu, šo cilvēku rokas ir uzliktas vienam uz otra, tās simbolizē viņu ticību tam, ko Tu teici: "Šīs zīmes ies līdzi tiem, kas tic." Viņi lūdzas paši savā veidā, lūdzas viens par otru. Blakus stāvošais lūdzas par viņiem.

130 Lūk, Kungs, šis izaicinājums ir piepildīts; tas sātans, lielais blefotājs, viņam nav nekādu tiesību turēt Dieva bērnus. Viņš ir sakauts radījums. Jēzus Kristus, tā vienīgā pielūgsmes vieta, vienīgais pareizais Vārds, sakāva viņu Golgātā. Un tieši tagad mēs paziņojam savas tiesības uz Viņa Asinīm, ka Viņš sakāva jebkuru slimību, jebkuru kaiti.

Un es pieprasu, lai sātans atstāj šo auditoriju. Jēzus Kristus Vārdā, izej no šiem cilvēkiem, un lai viņi ir brīvi.

131 Ikviens, kas pieņem savu dziedināšanu, pamatojoties uz rakstīto Vārdu, parādiet savu liecību, pieceļoties kājās un sakot: "Es tagad pieņemu savu dziedināšanu Jēzus Kristus Vārdā." Piecelieties kājās.

Slava Dievam! Te nu tas ir. Paskatieties, kā šie kroplie un pārējie ceļas kājās. Slava Dievam. Tas ir tas. Vienkārši ticiet. Viņš ir šeit. Cik brīnišķīgi!

132 Ārpus šīs auditorijas, tur ārā, pie tālruņa, jums tas būtu jāredz! Es domāju, ka ikviens cilvēks šeit, cik nu es zinu, vai vismaz vairums no viņiem, šobrīd stāv kājās. Ak, kāds brīnišķīgs laiks! Tā Kunga klātbūtne, lūk, kas tas ir! "Kur ir Tā Kunga klātbūtne, tur ir atbrīvošana, tur ir brīvība." Dieva Gars mūs dara brīvus.

133 Tagad, kad Viņš mūs ir dziedinājis, mēs ticam tam. Viņš izglāba mūs; mēs ticam tam. Tie, kas vēlas kristīties, baseins ir gatavs. Jebkurā laikā, jebkurā stundā, kad jūs vēlaties atnākt, šeit būs kāds, kas par to parūpēsies.

Un tagad, manuprāt, pirms mēs beigsim, mums vajadzētu nodziedāt vienu vecu draudzes himnu. "Viņu mīlu es, Viņu mīlu es, jo Viņš pirmais mani mīlēja." Paceliet savas rokas pretim Dievam un dziediet to no visas sirds!

Mēs vēlamies tikties ar jums šeit no rīta, pulksten deviņos trīsdesmit, šajā pašā ēkā, lai runātu par tēmu: *Laulība un šķiršanās*. Labi.

Tagad nodziedāsim to kopā.

Viņu mīlu es...

Lai tagad šī lielā auditorija nodzied to! Tie, kas tur klausās caur pieslēgumu, arī dziediet to.

Jo Viņš pirmais mani mīlēja

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

134 Kur tas tika izdarīts? Uz Golgātas koka. Kamēr mēs to vēlreiz dziedāsim, es gribu, lai jūs paspiežat roku kādam, kas jums ir blakus, un sakiet: "Lai Dievs tevi svētī, piligrim."

Jo Viņš pirmais...

Un glābšanu man Golgātā

Viņš nopirka.

135 Ak, vai tad jūs Viņu nemīlat? Vai tad Viņš nav brīnišķīgs? Vai Viņš ir jūsu patvēruma vieta? Viņš ir klints izkaltušā zemē, patvērums vētras laikā, vienīgais patvērums, ko es zinu. Tāpēc:

Ticībā uz Tevi raugos,
Tu, ak, Jērs no Golgātas,
Glābējs Dievišķais;

Uzklausi, kad lūdzos es,
Paņem visu vainu prom.
Un no šīs dienas ļauj man
Pilnībā Tev piederēt!

Pacelsim mūsu rokas, dziedādami to.

Ticībā uz Tevi raugos,
Tu, ak, Jērs no Golgātas,
Ak, Glābējs Dievišķais;

Uzklausi, kad lūdzos es,
Paņem visu vainu prom.
Ak, no šīs dienas ļauj man
Pilnībā Tev piederēt!

Tagad nolieksim mūsu galvas, kamēr mēs to dungosim.

Kad pa dzīves tumšo labirintu eju
Un nelaimes man apkārt vairojas,
Esi Pavadonis mans.
Pavēli, lai tumsa dienā pārvēršas,
Aizdzen visas bēdu bailes prom
Un no Tevis nomaldīties,
Neļauj man nekad.

Kamēr jūsu galvas ir noliektas, mūsu mīļotais mācītājs, brālis Ormans Nevils, atlaidīs sanākušos.

DIEVA IZVĒLĒTĀ PIELŪGSMES VIETA

(God's Chosen Place Of Worship)

Šo svētrunu brālis Viljams Marions Branhams sludināja 1965. gada 20. februārī Džefersonvilā, Indiānas štatā, ASV. Svētruna ar numuru 65-0220 ilgst 1 stundu un 24 minūtes. No angļu valodas uz latviešu valodu tulkots 2026. gadā.